

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA PITEȘTI
BD. EROILOR NR. 5
PITEȘTI
SECȚIA CIVILĂ

Destinatar:

Androne Dragos Ionut

Pitesti, B-dul Nicolae Balcescu, nr. 5,
bl. L4, sc. C, ap. 9, județul ARGEȘ

DOSARUL NR. 10362/280/2020

Materia: Litigii cu profesioniștii

Stadiul procesual al dosarului: Fond

Obiectul dosarului: cerere de valoare redusă

Complet: c2-1 camera consiliu-ncpc

**RECOMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ**

NR. 5256/2020 DIN DATA DE 13 Octombrie 2020

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 5256/2020, pronunțată la data de 13 Octombrie 2020,
de către JUDECĂTORIA PITEȘTI SECȚIA CIVILĂ.

**L.S. PRESEDINTE
(stampila)**

Grefier,

C.M. 13.11.2020 15:47:28

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA PITEȘTI
SECȚIA CIVILĂ

SENTINTA CIVILĂ Nr. 5256/2020
Ședința din camera de consiliu de la 13 Octombrie 2020
Completul compus din:
PREȘEDINTE Mihai Drăgan
Grefier Cezarina Manole

Pe rol judecarea cauzei Litigii cu profesioniștii privind pe reclamant KREDYT INKASO INVESTMENTS RO SA și pe pârât Androne Dragos Ionut, având ca obiect cerere de valoare redusă.

La apelul nominal făcut în ședința camerei de consiliu au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care:

Instanța, în conformitate cu disp. art. 131 C.pr. civ se constată competentă general, material și teritorial să judece prezenta cauză.

În baza art. 238 C.pr. civ. instanța estimează durata cercetării procesului la un termen de judecată.

Instanța încuviințează pentru părți proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, constatând că este admisibilă potrivit legii și conduce la soluționarea procesului.

Instanța având în vedere actele și lucrările dosarului, reține cauza spre soluționare și rămâne în pronunțare asupra cererii.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin formularul de cerere înregistrat pe rolul acestei instanțe la data de 24.07.2020 reclamanta KREDYT INKASO INVESTMENTS RO SA a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Androne Dragoș Ionuț, obligarea acesteia la plata sumei de 230,97 lei reprezentând contravaloare servicii prestate și neachitate, a sumei de 702,21 lei reprezentând despăgubiri pentru încetarea prematură a contractului, a sumei de 70,61 lei reprezentând penalități contractuale de întârziere calculate până la data cesiunii, precum și la plata penalităților contractuale de întârziere în cuantum de 0,5 % pe zi de întârziere de la data cesiunii până la data plății integrale a debitului, în subsidiar la plata dobânzii legale calculată de la data scadenței facturilor până la data plății, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamanta a arătat, în esență, că între Vodafone România SA și pârât a fost încheiat contractul pentru furnizarea pachetului de servicii și/sau a echipamentelor, înregistrat sub număr de cod abonat 235828495. Conform convenției, Vodafone a furnizat serviciile asumate prin contract, fiind emise facturi lunare pentru contravaloarea serviciilor prestate. Pârâtul nu a înțeles să-și îndeplinească obligațiile contractuale, aceasta figurând cu un debit restant în cuantum total de 1003,79 lei. Ulterior, dreptul de creanță al Vodafone Romania SA a fost cesionat către reclamantă, cesiunea fiind înregistrată în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, contractul de cesiune îndeplinind cerințele cerute pentru validitate,

îndeplinindu-se inclusiv și cerințele pentru opozabilitate față de terț, prevăzute de Legea nr. 99/1999.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 1026 și următoarele NCPC, precum și Titlul VI – Capitolul I privind Cesiunea de creanță din Noul Cod civil.

În susținerea cererii, a depus înscrisuri (f. 11-54).

Cererea a fost legal *timbrată* cu suma de 50 lei, potrivit art. 6 alin. (1) OUG nr. 80/2013 (f. 5).

Pârâtului i s-au comunicat în mod legal formularul de cerere, înscrisurile anexate acestuia și formularul de răspuns, însă acesta nu a comunicat răspunsul și nici nu a formulat apărări, conform dispozițiilor art. 1030 alin. 4 C.proc.civ.

La termenul de judecată din 27.07.2020, instanța a încuviințat pentru reclamantă proba cu înscrisurile depuse la dosar, a declarat închisă cercetarea judecătorească și a rămas în pronunțare.

Analizând întreg probatoriul administrat în cauză, instanțe reține următoarele:

În fapt, între Vodafone România SA, în calitate de furnizor de servicii de telecomunicații, și pârâtul Androne Dragoș Ionuț, în calitate de client, s-a încheiat, sub număr de cod abonat 235828495, contractul pentru furnizarea pachetului de servicii și/sau a echipamentelor seria POS nr. 13743972/10.03.2014 (filele 11-12).

Astfel Vodafone România SA s-a obligat să asigure pârâtului servicii de comunicații și a vândut pârâtului două echipamente mobile convenind ca plata să se realizeze în rate, pârâtul asumându-și obligația de a achita lunar contravaloarea abonamentului pentru serviciile oferite cât și ratele aferente achiziției bunurilor mobile.

Conform clauzelor contractuale Vodafone România SA a emis facturile fiscale nr. 194478867/14.02.2015 în valoare de 118,93 lei, nr. 2197123615/13.03.2015 în valoare de 240,92 lei, nr. 199746401/13.04.2015 în valoare de 266,91 și nr. 202391237/13.05.2015 în valoare de 1003,79 (filele 14-20) contravaloare servicii de comunicații, facturi la care s-au calculat penalități de întârziere în valoare de 70,61 lei.

În baza contractului din data de 17.05.2016 modificat ulterior (filele 21-45), creanța aparținând Vodafone România SA a fost cesionată către cesionarul KREDYT INKASO INVESTMENTS RO SA împreună cu toate drepturile aferente.

Situația de fapt reținută de instanță rezultă din înscrisurile depuse la dosar și încuviințate în probatoriu.

Verificând aplicabilitatea procedurii speciale derogatorii de la dreptul comun invocată de creditoare prin raportare la regulile formale privind accesul la aceasta - valoarea cererii, respectiv cauza cererii sau raportul juridic pe care pretenția litigioasă se întemeiază - instanța apreciază ca fiind posibilă soluționarea cererii în procedura cu privire la cererile cu valoare redusă reglementată de art. 1026 și următoarele din C.proc.civ.

În drept, instanța are în vedere că, potrivit art. 1178 C. civ., contractul se încheie prin simplul acord de voințe al părților dacă legea nu impune o anumită formalitate pentru încheierea sa valabilă, iar la art. 1174 alin. 2 C. civ se prevede că un contract este consensual când se încheie prin simplul acord de voințe al părților.

Conform disp.art.1270 alin.1 C. Civ. contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante, iar potrivit disp.art.1719 C. Civ. principala obligație a cumpărătorului este aceea de a achita prețul la termenul prevăzut ca scadență.

Conform art. 1516 Cod Civil - „creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației.”, iar potrivit 1548 Noul Cod Civil - „culpa debitorului unei obligații contractuale se prezumă prin simplul fapt al neexecutării”.

Având în vedere regula în materia obligațiilor de rezultat, în sensul că sarcina probei se împarte între creditor și debitor, după ce primul probează existența obligației ce incumbă debitorului, revine acestuia din urmă sarcina dovedirii executării ei. Or, în prezenta cauză, pârâtul nu a făcut nicio dovadă în acest sens, reieșind din materialul probator administrat că a beneficiat de servicii de comunicații și de bunuri, fără a achita în întregime contravaloarea acestora la scadență. De asemenea, pârâtul nu a probat niciuna dintre cauzele justificate de

neexecutare a obligațiilor contractuale, astfel încât nu a fost răsturnată prezumția de culpă prevăzută de art. 1548 C.Civ..

Pe cale de consecință, instanța va admite capătul principal de cerere privind contravaloarea serviciilor de comunicații 230,97 lei.

În ceea ce privește petitul accesoriu relativ la obligarea pârâtului la plata penalităților de întârziere în cuantum de 70,61 lei și în continuare în procent de 0,5%/zi de întârziere cât și cel referitor la obligarea pârâtului la plata sumei de 702,21 lei reprezentând despăgubiri pentru încetarea prematură a contractului instanța le apreciază ca fiind neîntemeiate, constatând că o parte din clauzele contractuale stipulate în mod general de operatorul de telefonie mobilă și acceptate de către pârât au un caracter abuziv din perspectiva dispozițiilor Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori.

Penalitățile au fost prevăzute la art. 6.1. din Termenii și Condiții Generale pentru furnizarea serviciilor (TCG), anexă la contractul încheiat între părți, la un procent de 0,5% pe zi de întârziere.

De asemenea tot în TCG s-a prevăzut în sarcina pârâtului obligația de a achita o justă despăgubire reprezentând contravaloarea abonamentului înmulțită cu numărul de luni rămase până la expirarea perioadei minime contractuale în cazul în care dorește rezilierea contractului sau în cazul în care furnizorul, din motive imputabile clientului, „încetează” contractul (art. 9 și 10 din TGD).

Constată astfel instanța că aceste clauze au fost incluse în contractul de furnizare servicii de comunicații electronice, încheiat între un comerciant și un consumator, astfel că, din oficiu, va analiza conținutul acestora prin prisma dispozițiilor Legii nr. 193/2000.

Se reține că, potrivit art. 4 alin. 1 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul va fi considerată abuzivă dacă, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

La alin. 2 se prevede că „o clauză contractuală va fi considerată ca nefiind negociată direct cu consumatorul dacă aceasta a fost stabilită fără a da posibilitate consumatorului să influențeze natura ei, cum ar fi contractele standard preformulate sau condițiile generale de vânzare practicate de comercianți pe piața produsului sau serviciului respectiv.

În cauza de față se constată faptul că aceste clauze nu a fost negociate direct cu consumatorul fiind inserate în condițiile generale, preformulate de comerciant.

Reține instanța și că în anexa la Legea 193/2000 sunt redate, cu titlu exemplificativ, acele prevederi contractuale care sunt considerate clauze abuzive. Astfel la alin. 1 lit. j se face referire la clauzele restrâng sau anulează dreptul consumatorului de a denunța sau de a rezilia unilateral contractul, în cazurile în care:

- profesionistul a modificat unilateral clauzele prevăzute la lit. e);
- profesionistul nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale;
- profesionistul a impus consumatorului, prin contract, clauze referitoare la plata unei sume fixe în cazul denunțării unilaterale

De asemenea, la lit. r) se arată că sunt considerate clauze abuzive acele prevederi contractuale care permit profesionistului obținerea unor sume de bani de la consumator, în cazul neexecutării sau finalizării contractului de către acesta din urmă, fără a prevedea existența compensațiilor în sumă echivalentă și pentru consumator, în cazul neexecutării contractului de către profesionist.

Potrivit dispozițiilor pct. 1 lit. i) din Anexa 1 la Legea 193/2000 sunt considerate clauze abuzive acele prevederi contractuale care „obligă consumatorul la plata unor sume disproporționate de mari în cazul neîndeplinirii obligațiilor contractuale de către acesta, comparativ cu pagubele suferite de profesionist”.

Referitor la caracterul nenegociat al unui contract, instanța reține că printre trăsăturile generale ale contractelor de adeziune se află existența unei inegalități economice între

contractanți, existența unei oferte generale și abstracte (adresată tuturor potențialilor contractanți), permanente (privitoare la toate contractele încheiate într-o anumită perioadă de timp) și detaliate (cuprinzând în integralitate clauzele contractelor care vor fi încheiate), oferta de a contracta este rezultatul manifestării de voință a unei singure părți contractante.

Dispozițiile din Termenii și condiții generale pentru utilizarea abonamentelor permit obținerea unor sume de bani de la debitor în cazul încetării contractului înainte de expirarea perioadei inițiale, fără ca în contract să se prevadă și posibilitatea debitorului de a obține anumite sume de bani în cazul neexecutării contractului de către creditoare. Clauza creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

Mai mult, o astfel de clauză anulează dreptul consumatorului de a denunța sau de a rezilia unilateral contractul fiind evident și că și din acest punct de vedere o astfel de clauză creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, consumatorul fiind obligat să plătească o sumă fixă în condițiile în care nu ar mai beneficia de serviciile oferite de comerciant.

Constatând astfel că această clauză nu a fost negociată direct cu debitorul, clauza fiind inclusă într-un contract de adeziune și fiind stabilită fără a da posibilitatea consumatorului să influențeze natura ei și că aceasta creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, instanța urmează să constate caracterul abuziv al acesteia.

În egală măsură instanța apreciază că indicarea unui procent de 0,5%/zi de întârziere pentru neplata serviciilor la termen este o clauză care conduce la un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților în defavoarea consumatorului.

Contractul de telefonie mobilă încheiat între pârât și Vodafone România SA este unul de adeziune, clauzele inserate în cuprinsul său fiind prestabilite de către furnizor fără a da posibilitatea celeilalte părți de a modifica sau înlătura vreuna din aceste clauze, iar pârâtul nu a avut în concret posibilitatea să negocieze, întregul act juridic fiindu-i impus în forma respectivă la momentul semnării.

Negocierea directă cu consumatorul nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către furnizor și cu obligația de informare, ci presupune ca partea consumator să aibă posibilitatea modificării clauzelor contractuale, împrejurări care în prezenta cauză nu au fost dovedite.

În aceste condiții, pârâtul a acționat de pe o poziție inegală în raport cu furnizorul de telefonie mobilă la momentul încheierii contractului, iar o parte din prevederile acestuia au fost în defavoarea, prin inserarea unor clauze de natură a produce un dezechilibru semnificativ între prestațiile reciproce ale părților.

Consideră instanța că stipularea unor penalități de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere (182,5%/an) este abuzivă, întrucât această clauză obligă consumatorul la plata unor sume disproporționate de mari comparativ cu pagubele suferite de furnizorul de telefonie mobilă în cazul neîndeplinirii obligațiilor contractuale de către plată a serviciilor furnizate.

Se observă că penalitățile impuse consumatorului sunt într-o disproporție vădită cu orice prejudiciu ce ar putea fi în mod rezonabil presupus, incluzând costurile pentru recuperarea creanței, iar această disproporție creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, contrar cerințelor bunei-credințe și în detrimentul consumatorului.

Pe cale de consecință, sunt incidente dispozițiile art. 6 din Legea nr. 193/2000, potrivit căroră "clauzele abuzive cuprinse în contract și constatate fie personal, fie prin intermediul organelor abilitate prin lege nu vor produce efecte asupra consumatorului, iar contractul se va derula în continuare, cu acordul consumatorului, numai dacă după eliminarea acestora mai poate continua".

Față de cele anterior expuse și făcând aplicarea disp art. 6 din Legea nr. 193/2000, instanța constată că cele două clauze invocate de creditor nu pot produce efecte asupra consumatorului.

În considerarea celor ce preced, în baza art. 1031 alin. (1) NCPC, instanța va admite în parte cererea, va obliga pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 230,97 lei, reprezentând contravaloare servicii de comunicații la care se adaugă dobânda legală calculată de la data scadenței fiecărei facturi și până la achitarea integrală a debitului.

Având în vedere natura obligației asumate de pârât constând în plata unei sume de bani se rețin dispozițiile art. 1535 alin.(1) Cod civil potrivit cărora în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească un prejudiciu.

Astfel, deși instanța constată caracterul abuziv și nulitatea clauzei care prevedea calcularea unor penalități în procent de 0,5%/zi de întârziere, prin prisma dispozițiilor legale precitate, debitorul este ținut să plătească creditorului o dobândă penalizatoare în cuantumul prevăzut de OG 13/2011.

Cu privire la cheltuielile de judecată efectuate de către reclamantă în cadrul acestui proces, potrivit art. 1032 alin. (1) NCPC, instanța poate obliga partea care pierde procesul, la cererea părții care a câștigat, să plătească cheltuieli de judecată.

Având în vedere solicitarea reclamantei în acest sens, precum și faptul că pârâtul este cel care a căzut în pretenții, instanța urmează să îl oblige pe acesta din urmă la plata către reclamantă a sumei de 50 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând contravaloarea taxei de timbru (fila 5).

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta KREDIT INKASO INVESTMENTS RO SA, cu sediul în sector 3, București, str. Invingătorilor, nr. 24, et. 6, în contradictoriu cu pârâtul Androne Dragoș Ionuț, domiciliat în mun. Pitești, B-dul Nicolae Balcescu, nr. 5, bl. L4, sc. C, ap. 9, jud. Argeș.

Obligă pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 230,97 lei reprezentând contravaloare servicii de comunicații la care se va adăuga dobânda legală calculată de la data scadenței facturilor până la data plății .

Obligă pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, ce se va depune la Judecătoria Pitești.

Executorie de drept.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, astăzi, 13.10.2020.

Președinte,
Mihai Drăgan

Grefier,
Cezarina Manole

